ERŠKE PUTO

KNIHA NOMINOVANÁ V KATEGÓRII NAJLEPŠIA ROMANTASY 2024, GOODREADS CHOICE AWARDS

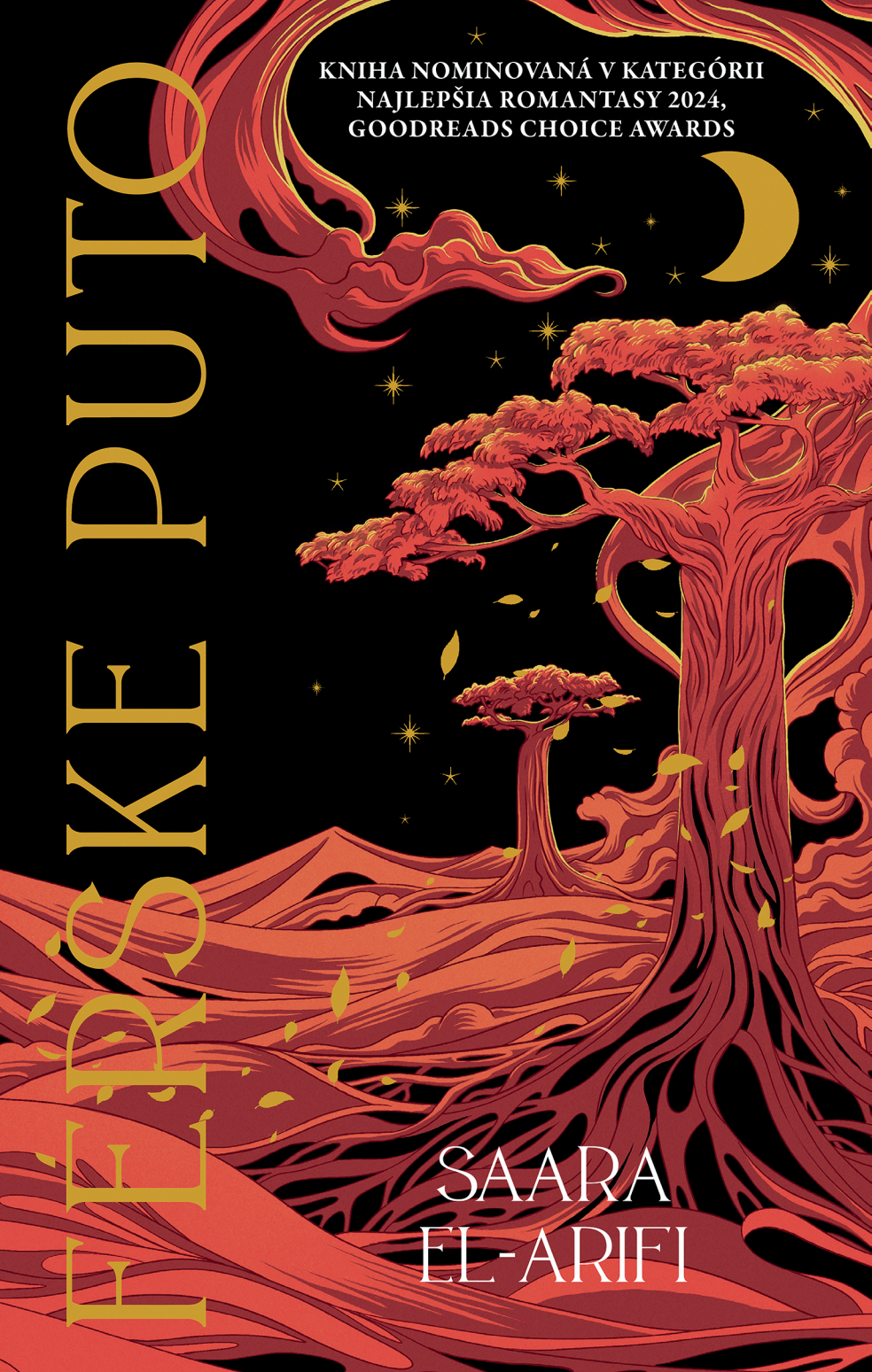

SAARA EL-ARIFI

FÉRSKE PUTO

FÉRSKE PUTO

Saara El-Arifi

slovart

Faebound
Copyright © Siddig Ltd., 2024
All rights reserved.
Jacket design by Ellie Game © HarperCollinsPublishers Ltd 2024
Jacket illustration © Joe Wilson/Début Art
Type design and leaves by Dan Jones
Map and chapter illustrations © Nicolette Caven 2024
Translation © Kristína Smolková 2024
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2025

ISBN 978-80-556-6946-5

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu *Saara El-Arifi: Faebound, Book 1: Faebound*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve HarperVoyager,
An imprint of HarperCollinsPublishers Ltd, Londýn 2024,
preložila Kristína Smolková.
Zodpovedná redaktorka Eva Piarová
Editorka Dana Brezňanová
Vydalo Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bojnická 10, 831 04 Bratislava, v roku 2025.
Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava
Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Cena uvedená na obálke knihy je nezáväzným
odporučením pre konečných predajcov.

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1
www.slovart.sk
pobox@slovart.sk

Pre moju sestru Sally.

PŘÍBUDNÍCI
Vrch smrti
TEYA
KRVAVÉ POLE
SHAH
MULI
ZATMĚNCI
GURAL
POLMĚSÍČNÍCI
ÚBUDNÍCI

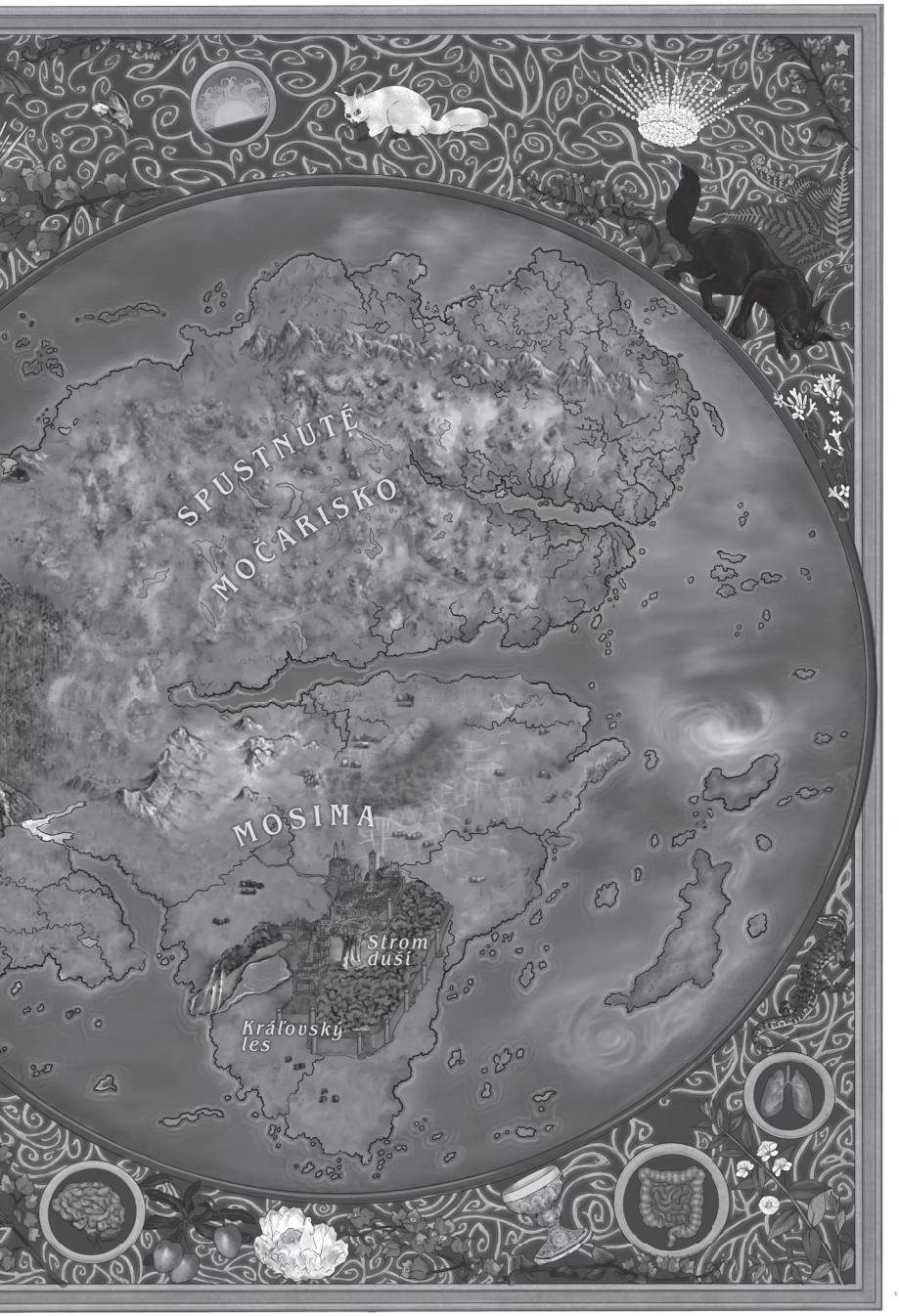
SPUSTNUTÉ
MOČARISKO
MOSIMA
Strom duší
Kráľovský les

PRVÁ ČASŤ

O pšenici, netopierovi a vode

Na počiatku boli tri božstvá.

Božstvo Asase vzniklo ako pšeničné zrno. Ako jediná čiastočka, ktorá rozkvitla do života. Keď Asase rástlo, z ich koreňov sa stali horské úbočia a ich listy sa rozvinuli v lesy. V priestore medzi ich konármi vznikli údolia a uzly v ich kôre sa premenili na kaňony.

A tak sa zrodila zem.

Božstvo Ewia priletelo na krídlach temnoty, aby prinieslo svetu deň a noc. V podobe netopiera s dvomi hlavami si našlo miesto na oblohe nad svojím súrodencom. Keď na zem pohliadla jedna tvár, nastalo svetlo, a keď dolu uprela zrak druhá, zavládla tma.

A tak sa zrodilo slnko.

Ako posledné božstvo sa vo vesmíre zjavilo Bosome. Prešlo pomedzi korene Asase a dalo vzniknúť riekam a moriam, na čo sa usídlilo vedľa božstva Ewia ako strieborná kvapôčka vody na nebi, ktorá rástla a zmenšovala sa s prílivom a odlivom.

A tak sa zrodil mesiac.

Tri božstvá mnoho rokov žili šťastne, až kým Asase jedného dňa nevyhlásilo: „Túžim po potomkovi. Stvorím si ho.“

Zo semien zeme vytvorilo ľudí. Vetvičky sa zmenili na kosti a z kvetov vyklíčili úsmevy.

Ewia videlo radosť svojho súrodenca z ich detí a povedalo: „I ja túžim po potomkovi. Stvorím si ho."

A tak z kože na svojich krídlach vytvorilo férov so špicatými zubami a s ušami pripomínajúcimi netopiere.

Uplynuli storočia a Bosome pozorovalo šťastie oboch súrodencov, avšak vnímalo nedostatky ich detí. Ľudia boli príliš krehkí na dlhý život a féri zasa príliš arogantní na to, aby sa zaujímali o rodičov. Bosome teda stvorilo z vôd sveta elfov so zašpicatenými ušami férov, no s pokornou povahou ľudí.

A načas bolo všetko v poriadku. Lenže bez ohľadu na to, ako veľmi si božstvá priali mier, svojich potomkov obdarovali tým jediným, čo k nemu nikdy nemohlo viesť.

Slobodnou vôľou.

PRVÁ KAPITOLA

Yeeran

Yeeran sa narodila na bojisku, žila na bojisku a vedela, že jedného dňa na bojisku aj zomrie.

S prvými nádychmi vťahovala do pľúc dym a popol matkiných umierajúcich nepriateľov. Keď zavrešťala, pridala sa k bojovému pokriku svojho kmeňa tiahnuceho do bitky. Rodiť na fronte nebolo nič nezvyčajné. Ak ste dokázali udržať bubon, dokázali ste bojovať.

A predsa nemáme dosť vojakov.

Yeeran sťažka vzdychla, zatiaľ čo si prezerala vojenskú mapu pred sebou. Každé údolie i vrch vyryli do dubovej dosky zruční kartografi. Na spálňu šlo o drahé majstrovské dielo, no Yeeraninu milenku ešte nik nenazval striedmou.

Mesiac vrhal čriepok strieborného svitu do stredu stola, kde sa štyri regióny Ríše elfov stretávali na Krvavom poli, prednej línii bojov. Yeeran prebehla pohľadom po kvadrantoch na mape: Príbudníci, Polmesačníci, Zatmenci a napokon jej elfský kmeň, Úbudníci.

Dlaňou zovrela okraj stola. Kým skúmala formácie na bojisku, nechtami do vlákna dreva vyryla drobné preliačiny. Biele žetóny označovali polohu jednotiek pod velením úbudníckej armády.

Pohľad upriamila na jeden pluk v zálohe pri východnej veži základne. Svoj pluk.

„Yeery," s výdychom v tichu zaznela jej prezývka. Salawa sa nehlučnými krokmi presunula k nej. „Vráť sa do postele." S horúcim dychom zľahka prešla perami po vyholených bokoch Yeeraninej hlavy k zašpicateným končekom jej uší.

Yeeran Salawu pohladila po chrbte a zaplietla si prsty do končekov jej vrkočov. Ozdobené korálkami a drahými kameňmi sťažka viseli, dotýkajúc sa ženinej nahej pokožky.

„Nemôžem spať."

Salawa nereagovala hneď. Yeeran si na svojej milenke cenila, že si každú chvíľu premyslela, a skôr než prehovorila, všetky myšlienky stmelila.

„Dvadsať rokov si čakala, kým ťa povýšia na plukovníčku. Málokto by si pomyslel, že to dokážeš pred tridsiatymi piatymi narodeninami, a predsa si tu, najmladšia plukovníčka úbudníckej armády v histórii…"

„Až od zajtra."

Salawa sa prudko nadýchla. Nemala rada, keď ju niekto prerušoval. Yeeranina ruka sa kĺzala zo Salawinej kľúčnej kosti, kým nespočinula na jej líci. Až vtedy Salawa zmäkla natoľko, aby mohla pokračovať.

„Spánok ťa o túto chvíľu neoberie. Tvoj nový pluk ťa tam ráno bude čakať."

Očami zabehla k oknu, za ktorým mesto Gural pulzovalo ako srdce regiónu Úbudníkov. Yeeran sledovala jej pohľad.

Komíny trčiace z kupolovitých striech vyfukovali dym na oblohu posiatu hviezdami. Yeeran vedela, že krčmy sa hemžia vojakmi, ktorých rozveselil korenený rum. Pekárne nemali hlbokú noc, ale skoré ráno a výrazná vôňa z ich pecí dodávala chuť miernemu vetríku.

Dívala sa, ako Salawin nežný výraz stvrdol, keď sa zahľadela ďalej ku Krvavému poľu. Žiara ohňa z bojov zafarbila jej zelené dúhovky na orieškovohnedo a Yeeran vnímala, že v nej horí plameň, ktorý sa v nich odráža.

„Niečo pre teba mám. Na oslavu tvojho nového titulu," ticho povedala Salawa.

Yeeran spustila ruku z jej líca. Všetky dary od jej milenky bývali pompézne a prehnané. Yeeran nenosila šperky, nenadchýnali ju drahé šaty. Ani jedno by jej nepomohlo v bitke.

Jedinú výnimku predstavoval drobný zlatý prsteň ukrytý v podšívke uniformy. Nemal pre ňu žiadnu sentimentálnu hodnotu, vedela však, že keby padla v boji, právom by si ho privlastnili deti, ktoré žili z prehľadávania mŕtvol vojakov. Vďaka tomu prsteňu by si mohli zaobstarať jedlo na rok. Yeeran v detstve dlhý čas dúfala, že na také požehnanie naďabí.

„Myslím, že tento darček sa ti bude naozaj páčiť," vyhlásila Salawa. Ľahkými krokmi sa vzdialila, aby čosi vybrala spod postele s baldachýnom.

Yeeran jej venovala váhavý úsmev a Salawa sa s pochopením zasmiala. Vytiahla veľký okrúhly predmet v koženom obale s popruhom.

Yeeran nepotrebovala ani tri kroky, aby prešla na opačný koniec miestnosti. Vzala si predmet zo Salawiných vystretých rúk a odtiahnutím štruktúrovanej kože odhalila zabalený dar.

Šlo o znamenite vypracovaný bubon. Vonkajšiu vrstvu korpusu otesali z mahagónu, čo mu dodalo sýty karmínový lesk pripomínajúci čerstvú krv. Zlaté mušle i obruč zdobili zafíry. Po misovitom tele bubna sa ťahali navlečené koráliky, ktoré slúžili skôr ako dekorácia než na akustiku. No nesporne najkrajšia bola čierna blana.

„Zo staršieho obeaha?" zamrmlala Yeeran. Dlaňou prechádzala po napnutej koži.

Obeahy ako jediné bytosti v ríši napĺňala mágia. Kedysi bol výskyt týchto zvierat rovnako častý ako výskyt vysokej zveri, potulovali sa po Ríši elfov vo svorkách. Yeeran zablúdila do svojich myšlienok a predstavila si, ako sa hlučne rútia lesom, bielymi parohmi

rozrážajú lístie a ich mačkovité telá sa kĺžu pomedzi stromy s ľahkosťou atramentu na papieri.

Ibaže ten atrament už bezmála vyschol, lebo ich lovili kvôli mágii a skoro vyhubili.

Kvôli mágii na zbrane ako táto. Yeeran pichlo v prstoch, ktorými sa dotýkala blany bubna.

Salawa sa zazubila a zopla si ruky pod bradou.

„Áno, vyrobili ho z jedného z najstarších obeahov, akého naši lovci kedy chytili."

Obeahova koža vekom nadobudla tmavší odtieň, vďaka čomu zosilnela jeho mágia, preto bola ešte žiadanejšia na výrobu mocných artefaktov. Žiaľ, staršie obeahy boli zároveň inteligentnejšie, takže sa takmer nedali uloviť. Salawa dala Yeeran vzácny a cenný dar.

Yeeran cítila mágiu vyžarujúcu z blany. Poklopkala po nej prstami a cieľavedome nasmerovala vibrácie z tlkotu bubna, v mysli ich splietla a sformovala z nich malý projektil. Akoby premenila zvuk na zbraň. Neviditeľná sila zasiahla biely žetón v strede mapy tri metre od nich.

Bubnostreľba jej vždy šla. Jasný úmysel bol kľúčový, ale vďaka čistote tónu a sile mágie v koži staršieho obeaha jej schopnosti nemali páru. Ak ju nepriatelia dovtedy považovali za nebezpečnú, onedlho zistia, aká dokáže byť smrtiaca.

Salawa zatlieskala.

„Teraz má najlepšia plukovníčka v úbudníckej armáde tú najlepšiu zbraň."

Yeeran starostlivo vrátila bubon do puzdra a zamierila k Salawe. Zovrela ju v náručí a položila si bradu do jej vlasov.

„Ďakujem, budem si tento dar vážiť po zvyšok života."

„Môžeme si už ľahnúť? Zajtrajšok tu bude čoskoro," zamumlala Salawa.

Yeeran súhlasne vydýchla a nechala sa odviesť späť k Salawinej posteli. Vkĺzla pod hodvábne prikrývky a Salawa si ľahla tak, aby

zapadla do obrysov jej tela. Položila si hlavu na jemnú pokožku medzi Yeeraniným plecom a prsami a spokojne vzdychla.

Jej dych sa spomalil, upadla do hlbokého spánku. Yeeran pozorovala korálky frédie v jej vlasoch, ktoré s blížiacim sa úsvitom začali slabo žiariť. Tento kryštál mal rovnaké vlastnosti ako slnko a používal sa na pestovanie plodín či zohriatie domovov.

Natiahla ruku a jeden korálik Salawe nežne odhrnula z tváre, aby ju jeho jas náhodou nezobudil. Na moment drahokam opatrne podržala a žasla nad jeho hrejivosťou. Takéto malé množstvo by pomohlo s pestovaním jednej rastliny počas celého životného cyklu. Mohlo by pomôcť nakŕmiť jednu rodinu.

Pustila korálik.

Kiežby sme ich mali viac.

Pretože práve frédia bola predmetom vojny.

Pod pôdou Krvavého poľa nasiaknutou krvou ležali nevyužité bane s týmto hodnotným kryštálom. A kde je hodnota, tam je moc, a kde je moc, tam musí dôjsť k násiliu.

Takto sa začala večná vojna.

Yeeran sa pristihla, že uvažuje, koľko vojakov zomrelo pre neveľký výťažok frédie v Salawiných vlasoch. Vrhal teplé šafranovožlté svetlo na jej čiernu pleť, tmavšiu než Yeeranina tlmene umbrová pokožka.

Hoci každý elf vyzeral inak, jediný podstatný rozdiel sa týkal toho, komu ste prisahali vernosť. A Yeeran bola kmeň Úbudníkov a kmeň Úbudníkov bol Yeeran. Odlúčiť ju od neho neprichádzalo do úvahy. Viesť znamenalo byť jedno a to isté.

To ju naučila Salawa.

Do slnka hriešneho, je taká krásna. Krásna, keď sní, a neľútostná, keď bdie.

Yeeran sa nepodarilo zaspať, ale ani sa o to nesnažila. Namiesto toho tam ležala a sledovala brieždenie na koži svojej milenky. V mysli jej žiarila sláva, moc a smrť.

* * *

Nasledujúce ráno sa vytratila zo spálne, kým Salawa ešte spala, a vybrala sa cez mesto. Čím viac sa približovala ku Krvavému poľu, tým hlasnejšie boli zvuky bojov. Ozvena bubnostreľby pôsobila tak upokojujúco, ako aj vzrušujúco.

Oddnes bola *plukovníčka*.

Neďaleko cvičiska začula známu melódiu detskej riekanky.

Jeden, dva, tri, štyri: elfské kmene,
Úbudník, Príbudník, Polmesačník, Zatmenec,
Stvorení mesiacom, pretrvať majú predurčené.

Z diaľky sa dali mladistvé hlasy ľahko pomýliť so skupinkou detí na ihrisku. Yeeran však vedela, že keď zájde za roh, neuvidí školákov.

Tri božstvá, tri národy, voľakedy jestvovali,
Teraz len elfovia, jeden, dva, tri, štyri, ostali.

Kdeže, títo vojaci dávno prestali byť deťmi. So zachmúrenými výrazmi meravo pochodovali do rytmu popevku. Yeeran pozorovala chlapca najbližšie k nej, keď sa otočil na päte. Hlavička mu pritom hlučne narážala do veľkej helmy ako žaluď vnútri bubna.

Nemôže mať viac než deväť rokov.

„Plukovníčka Yeeran Teila.“ Zbadal ju poručík, ktorý dohliadal na výcvik.

Mykla sa. Nádejala sa, že sa jej podarí prekĺznuť bez povšimnutia.

„Poručík Fadel.“ Tiež mu zasalutovala.

„Prišli ste si vybrať nového bubnonosiča?“

Túto úlohu dostávali najmladší nováčikovia v armáde. Yeeran tento titul odjakživa pripadal čudný, pretože údržbu bubna nikdy nikomu inému nezverila. Každý večer trávila hodinu tým, že čistila korpus od krvi nepriateľov a dôkladne mazala blanu.

Niežeby tento bubon potreboval toľko starostlivosti.

Momentálne ho niesla na pleci, opieral sa jej o bok ako pripomienka Salawinej lásky. Ťaživá a vždy prítomná.

„Nie, nepotrebujem bubnonosiča," odmietla s ráznym pokrútením hlavy.

Fadel sa zamračil, no vzápätí ovládol svoj výraz a zatváril sa horlivo.

„Čo tak dôstojníčka Hana? Je tu najlepšia." Pokynul, na čo pred nich predstúpilo jedno dievča, o trošku vyššie ako jeho rovesníci.

Uniforma na ňom visela ako na vešiaku. Len brucho mu opuchlo v dôsledku podvýživy a samotnú Yeeran pri tej spomienke pichlo v žalúdku.

Dieťa pevne zovrelo špinavé prsty do päste a zasalutovalo, udierajúc si do krehkej hrude. Čím silnejšie bubnovanie, tým väčší prejav úcty a táto dievčina sa bila do hrudníka tak intenzívne, akoby bola pripravená vyraziť si rebrá.

Yeeran sa zohla, aby sa ocitli na rovnakej úrovni, celkom pritom upustila od predstieranej formálnosti. Hana vrhla ustarostený pohľad na svojho poručíka, ale Yeeran jej pozornosť s úsmevom pritiahla späť k sebe.

„To nič." Siahla si do vrecka a vybrala jedinú zlatú mincu. „Dnes večer si daj poriadne jedlo, nie tú riedku kašu, čo dostávate v kasárňach. Dobre?"

Dievča nehybne stálo, ohromené zlatou mincou v ruke. Potom vyhlásilo čosi nanajvýš nečakané: „Predali ma za menej."

Yeeran mimovoľne zalapala po dychu.

Pred niekoľkými rokmi predstavila náčelníčka nový plán: deti sa dali za pol strieborného predať rovno úbudníckej armáde. Takéto dieťa sa následne stalo zverencom regiónu a jeho jedinú rodinu predstavovali iní vojaci.

Z rozmnožovania to spravilo výnosný obchod.

„Vo vojne sa nehrá podľa pravidiel. Existujú iba bojovníci a zlyhania," vyhlásila náčelníčka, keď o pláne informovala.

Keď teraz Yeeran hľadela na Hanu, nebola si istá, či súhlasí.

Vzpriamila sa a svižne odkráčala od dievčiny i otvorených úst poručíka Fadela.

Nahovárala si, že sa náhli, lebo sa nemôže dočkať, kedy sa stretne so svojím novým plukom. Ibaže v skutočnosti utekala pred pohľadom na detských vojakov, ako aj pred vlastnými spomienkami na bolestivý hlad, ktorý nikdy skutočne nezmizol.

DRUHÁ KAPITOLA

Yeeran

Yeeran pohnala ťavu do cvalu, zatiaľ čo si prezerala prednú líniu svojho nového pluku. Päťstočlenná pechota, tristočlenné jazdectvo a sto lukostrelcov. More vojakov pod jej velením. Bol to čertovsky dobrý pocit.

Napriek miernemu počasiu jej po chrbte stekal pot. Slnko spálilo rannú vlhkosť, zanechalo im jasnú oblohu a svieži vietor fúkajúci smerom na severovýchod.

Dokonalé počasie na to, aby som nasmerovala šípy svojich lukostrelcov do cieľa.

„Plukovníčka." Jedna z jej kapitánok ju dobehla a zasalutovala v sedle. „Na západnom fronte zazreli generálstvo Motogo. Mieri sem."

Yeeran sa zadívala na slnko. Už skoro dosiahlo vrchol na oblohe. Onedlho potiahne do boja.

„Prijmem ich vo veliteľskom stane. Neželám si, aby ma niekto rušil. Kým sa vrátim, pluk nechávam pod vaším velením."

Kapitánka súhlasne prikývla a odcválala preč, štekajúc vlastné rozkazy na svojich podriadených.

Yeeran zoskočila z ťavy a dlhými krokmi prešla cez rad vojakov do veliteľského stanu. Hoci ho volali „stan", vojenské tábory predstavovali neodmysliteľnú súčasť Krvavého poľa tak dlho, že

si kmene vybudovali pevné stavby. Bronzové dvere boli obkolesené sýtoružovými bugénvileami, ktoré v regióne Úbudníkov rástli v hojnom počte.

„Aby pomohli prekryť pach bojiska," vysvetlila náčelníčka, keď ich sadili.

Až na to, že prekryť arómu tisícročnej vojny sa nedá. Žila vo vzduchu, v pokožke, v samotných základoch zeme.

Yeeran vošla do kruhovej miestnosti a vkročila do záplavy slnečného svetla, ktoré prenikalo dnu cez široké okná. Všade, kam dovidela, sa rozprestieralo Krvavé pole.

V prostriedku našla kapitána Rayana mračiť sa nad akýmsi listom. Pri jej príchode zdvihol zrak a usmial sa.

„Dobré ráno, *plukovníčka*." To oslovenie predniesol prehnane úctivo, čím ju rozosmial. Presne ako zamýšľal.

Poznali sa dlho. Kedysi bola jeho poručíčkou, ale tú hodnosť prerástla dávno pred tým, ako on prerástol svoju. Jej úspech mu vôbec neprekážal, skôr prehĺbil jeho lojalitu voči nej, a tak ich postavenie dopĺňalo pravé priateľstvo.

„Ako to ide?" spýtala sa Yeeran a prezrela si list, ktorý čítal. Toľkokrát ho zložil a otvoril, až vyzeral zababrane a ošúchane.

Rayan si unavene prešiel rukou po vyholenej hlave.

„Toto je posledná správa, ktorú som dostal od svojich prieskumníkov. Pred štyrmi dňami. Do tábora sa mali vrátiť včera."

Yeeran sa zamračila.

„Včera?"

„Áno."

Nebolo nezvyčajné, že prieskumníkov zabrzdil nečakaný pohyb nepriateľa.

„Možno boli nútení zmeniť trasu," nadhodila Yeeran.

„Možno." Rayan neznel presvedčene.

„Podľa protokolu musia byť nezvestní päť dní, aby sme vyslali vojakov. Dáme im čas dozajtra, potom to ohlásim."

Rayan prikývol, no znepokojene stískal pery.

„Plukovníčka Yeeran." Do miestnosti vošiel najprv dunivý hlas generálstva, následne ich telo. Tak ako v prípade mnohých elfov, ich rod bol premenlivý ako počasie, prijímaný ako padajúci dážď a jeho zmena vítaná ako prechod z jedného ročného obdobia do druhého.

Yeeran pokynula Rayanovi, aby odišiel. Vrhol na ňu vďačný pohľad a poslúchol. Motogo bolo známe tým, že zvyklo ostatných lapiť do osídiel dlhých rozhovorov.

„Generálstvo Motogo, ako sa vodí bojisku pod vašimi nohami?" začala Yeeran formálnym pozdravom vyhradeným pre vážených starších.

„Živí ho krv mojich nepriateľov," odvetilo Motogo podľa obyčaje. Šedivejúce vlasy malo zapletené do krátkych uzlíkov, ktoré jasne prezrádzali, že si v súčasnosti helmu nasadzuje len zriedka. Yeeran si nedokázala predstaviť, že by niekedy chcela prestať bojovať.

„Prejdime k jadru veci. Prišlo som potvrdiť vaše rozkazy – och, vidím, že máte novú zbraň…" Motogo zazrelo čiernu blanu jej bubna v obale s popruhom. „To vyzerá na kvalitný exemplár, nepochybujem, že závideniahodný," pokračovalo s nozdrami rozšírenými od žiarlivosti. „Niežeby som sa ešte zúčastňovalo na bubnostreľbe, nechávam to na mladých."

Bubnostreľba vás síce nevysilila fyzicky, ale aby ste ju nasmerovali, potrebovali ste úmysel, ktorý si vyberal svoju daň na duši. A generálstvo malo aspoň sto rokov, hoci Yeeran poznala elfov na bojovom poli, ktorí sa dožili stodvadsiatky, samého konca očakávanej dĺžky elfského života. Plánovala byť jednou z nich.

„Áno, dostala som ho ako dar."

„Naozaj kvalitný. Naozaj kvalitný." Motogo naďalej nespúšťalo oči zo sýtej farby kože obeaha.

„Chceli ste mi niečo povedať k dnešným rozkazom?"

„Ach, iste. Keďže prvý deň velíte takému veľkému oddielu vojakov, dnes som chcelo potvrdiť vašu pozíciu. Máte hliadkovať

v druhom kvadrante na západnom svahu po Vrch smrti. Prieskumníci nás informovali o jednej alebo dvoch čatách vyslaných Polmesačníkmi. Zlikvidujte nepriateľa, na ktorého tam natrafíte, a vráťte sa do tábora. Malo by ísť o bežný prieskum. Žiadna ofenzíva proti hlavnej línii. Rozumiete?"

„Rozumiem, generálstvo," potvrdila Yeeran trochu popudene. Vedela plniť rozkazy. Inak by ste to v úbudníckej armáde ďaleko nedotiahli.

Motogo prikývlo, na čo siahlo do tašky a vytiahlo čerstvo vyžehlenú uniformu.

„Je čas vymeniť svoj kapitánsky odev, plukovníčka."

Yeeran si vďačne vzala nové oblečenie. Oproti jej uniforme kapitánky malo tmavšiu modrú farbu potemnenej búrkovej oblohy.

„Prajem vám tam vonku veľa šťastia," dodalo Motogo. „Nech vás tri božstvá ochraňujú."

Vzývaním božstiev nič nemyslelo. Už v ne neveril nikto okrem veštcov ako jej sestra. Napriek tomu si Yeeran ich slová, aj keď prázdne, cenila.

„I vás, generálstvo."

Sledovala ich odchod, potom sťažka vydýchla.

Takéto rozkazy si v prvý deň s hodnosťou plukovníčky nepredstavovala. Prieskumy boli všedné a mala by šťastie, keby vôbec narazili na kohokoľvek z kmeňa Polmesačníkov. Palcom prešla po mušli bubna. Tešila sa, že s ním prvýkrát preleje krv.

Pri okne sa ozval akýsi zvuk a mihol sa tam tieň. Rýchlym nacvičeným pohybom vytiahla bubon z obalu. Možno sa jej predsa naskytne príležitosť využiť novú zbraň.

V otvorenom okne sa zjavili akési prsty a zovreli rám. Kým sa votrelec vyťahoval cez otvor, namáhavo dychčal.

„Pre zmilovanie mesačné," zaklial pred tým, ako vliezol dnu, a so zadunením dopadol na podlahu.

Yeeran si skryla bubon za chrbát a pošúchala si čelo.

„Lettle, čo to robíš?“

Jej sestre sa podráždene zablyslo v očiach.

„Prišla som ťa predsa pozrieť.“

Povystierala sa a vstala so vznešenosťou hodnou náčelníčky. Svetlofialové šaty, ktoré mala oblečené, sa jej omotali okolo nôh, avšak keď si ich naprávala, nestratila ani štipku dôstojnosti.

„Nemohla si vojsť dverami?“ nechápala Yeeran.

Lettle jej vyrovnane opätovala pohľad. Pokožku okolo čela jej napínali drobné vrkôčiky, ktoré mala po celej hlave a zapletené jej padali k pásu.

„Ale čoby nie, Yeeran, chcela som vojsť dverami. Lenže nejaký idiot vpredu vyhlásil, že si neželáš, aby ťa niekto rušil, a nepustil ma dnu.“

Yeeran sa pýšila tým, že jej kapitáni sú priam nadmieru verní.

„A tak si vliezla oknom.“

„Áno.“ Lettle si prekrížila ruky cez prsia a čakala, že sa do nej Yeeran pustí.

Tá mladšiu sestru chvíľu pozorovala a nato sa zasmiala.

„Vážne vieš dosiahnuť svoje.“

Lettlinu tvár rozjasnil nečakaný úsmev, ako keď slnko prenikne cez dažďové mraky.

„To viem.“

Yeeran sa otočila ku karafe so šťavou na stole a ponúkla pohárik Lettle, ibaže tá zavrtela hlavou.

Yeeran teda čakala. Lettle ju nikdy nenavštevovala bezdôvodne.

„Dnes ráno som zašla na bitúnok.“

Yeeran sa pokúsila potlačiť ston. Jej sestra sa roky učila za veštkyňu. Vykonávanie tohto povolania vyžadovalo vnútornosti obeaha, aby mohli veštci čítať z mágie, ktorá sa v nich zhromažďovala. Cesta na bitúnok obyčajne znamenala, že Lettle došli peniaze. Zase.

„Neskôr pošlem posla, aby ti doručil nejaké mince, Lettle.“

Lettline oči vzplanuli ako žeravé uhlíky.

„Nepotrebujem peniaze," precedila cez zaťaté zuby. Yeeran vedela, ako veľmi sestru rozčuľuje, že od nej závisí.

Lettle už nepracovala. Keď po smrti ich otca dorazila do Guralu, absolvovala dvojročnú povinnú vojenskú službu. Na rozdiel od Yeeran však v armáde nezostala a nepostupovala v jej radoch na vyššie pozície. Miesto toho sa nadchla pre veštenie. Malicherné umenie proroctva, ktoré dnes elfovia využívali zriedkavo. Zriedkavé využitie sa rovnalo zriedkavej pláci.

„Tak o čo ide?"

Lettlin hnev sa utíšil rovnako rýchlo, ako sa objavil. „Dnešné proroctvo sa týkalo teba."

Yeeran sa zadívala na nástenné hodiny. Už o niekoľko minút mala vyraziť so svojím plukom. Chystala sa to oznámiť Lettle, no úprimnosť v sestrinom pohľade ju prinútila držať jazyk za zubami. Pre Lettle to malo akýsi význam.

Obrátila sa k novej uniforme, ktorú jej donieslo Motogo.

„Povedz mi, čo si mi vyveštila, kým sa budem prezliekať."

Lettle sa na Yeeran krátko zaškerila a pustila sa do rozprávania.

„Ako som vravela, ráno, skôr než zvery stiahli z kože, som šla na bitúnok. Bolo tam viacero veštcov, ktorí mali o vnútornosti záujem, ale ja som vedela, že dnes prvýkrát velíš pluku. Takže som ponúkla najviac. Aj tak ma s tým tvorom nechali iba päť minút. A, Yeeran," – písmeno „n" v jej mene nikdy nevyslovovala poriadne, akoby ju obťažovalo –, „mala si vidieť, v akom žalostnom stave to miesto je. Mali by sme poslať nejaké peniaze tým, čo tam pracujú…"

Yeeran roztržito prikývla.

„Pokúsim sa to zariadiť. Pomôž mi s touto sponou, prosím." Jej plukovnícky kabát sa od kapitánskej uniformy líšil tým, že ho lemovala hustejšia srsť z obeaha. Najsilnejší zdroj mágie na obeahoch síce predstavovala koža, no čierna hriva okolo ich krku takisto vyžarovala vlny mágie, ktoré mohla Yeeran v prípade potreby využiť.

Pevné sako bolo naškrobené, malo široký golier a výložky v tvare ubúdajúceho mesiaca, znaku jej kmeňa. Chrbát zdobila ďalšia pripomienka, odkiaľ pochádza: tri ubúdajúce mesiace našité v strede.

Yeeran to neprekážalo. S hrdosťou nosila koľkokoľvek kmeňových symbolov.

Lettle vydala tichý podráždený zvuk a zašomrala: „Žiadny klient by veštca nepožiadal, aby mu uprostred veštby pomohol s obliekaním."

Yeeran by jej najradšej odsekla, že to od nej sotva môžu nejakí klienti požadovať, keď žiadnych nemá. Lenže tieto slová by Lettle ublížili väčšmi, ako by Yeeran uspokojili. Okrem toho jej sestra popri rečnení skutočne pomáhala.

„A je to. Pozrime sa, ako elegantne vyzeráš," poznamenala Lettle.

Yeeran sa zahľadela do zrkadla s pozláteným rámom zaveseným na stene. Merala vyše stoosemdesiat centimetrov, mala široké plecia a hranaté telo, ale jemnú tvár. Pod hlboko posadenými očami jej trónil široký nos a plné pery s purpurovým nádychom. Jej fialové dúhovky únava zbavila lesku; podľa ich farby, u elfov nezvyčajnej, sa však dala okamžite spoznať.

Plukovníčka Yeeran Teila z úbudníckej armády, pomyslela si a tvárou jej preletel nepatrný úsmev.

Lettle našpúlila pery. „Teraz k tvojej veštbe. Sudby prehovorili jasne, Yeeran: *Tvoja sláva leží na východe.*"

Yeeran vnímala, že sa jej kútiky úst sťahujú v predzvesti smiechu, no keď zbadala Lettlin úprimný, vážny výraz, zadusila ho v sebe. Hoci umenie veštby nebývalo presné, Yeeran vedela, že Lettle podstupuje výcvik, aby jedného dňa nahradila vedúcu svojej sekty. Mala by sestrinmu talentu väčšmi veriť.

„Ďakujem ti za veštbu, Lettle," odpovedala najvrelšie, ako dokázala. „Určite dnes na bojisku ostanem v strehu. Kmeň Polmesačníkov stiahol polovicu svojej pechoty zo západného svahu, takže budeme len hľadať a chytať oneskorencov, žiadna zložitá operácia."

Lettle vkročila do priestoru medzi nimi a stisla Yeeran zápästie, predovšetkým nechtami.

„Nezabúdaj: *Svoju slávu hľadaj na východe.*"

Lettle merala prinajmenšom o tridsať centimetrov menej ako Yeeran. Ľavú ruku mala kratšiu, vonkajší sval jej atrofoval v dôsledku pľuzgierovej choroby chradnutia. Ochorenie spustošilo ich dedinu, ibaže ony boli príliš chudobné, aby si mohli dovoliť liečivo pre Lettle. Keď pri nej Yeeran stála takto blízko, ešte vždy sa cítila previnilo.

Keď konečne získali dosť peňazí, aby zaplatili lekársku prehliadku, dočkali sa potvrdenia, že za Lettlin nízky vzrast a poškodenie hornej končatiny môže dlhotrvajúci vplyv pľuzgierovej choroby. Yeeran sa mala viac snažiť našetriť na liečivo.

Položila ruku na sestrinu.

„Otec by bol hrdý, že do veštenia vkladáš toľko úsilia," povedala.

Lettle povolila zovretie a zvrtla sa.

Zriedkakedy ho spomínali. Napriek tomu, že Yeeran nesplodil – jej biologický otec zomrel na bojovom poli, keď bola bábätko –, iného rodiča nepoznala. Šesť rokov potom, ako sa zaňho jej mama vydala, sa narodila Lettle.

Neskôr im šíp do srdca vzal aj matku, príliš mladú, aby na ňu jej dcéram ostalo veľa spomienok.

Pokiaľ šlo o otca, mali zas jedine spomienky. Hoci sa o ňom nerozprávali často, z každého poloúsmevu, ktorý si vymenili, z každého mäkko predneseného komplimentu bolo zjavné, že žil v ich mysliach ako hrdina z obľúbenej férskej rozprávky.

Až na to, že tí hrdinovia nikdy nekradli.

Keď ich otca krviprelievanie na bojisku pripravilo o manželku, odišiel z armády a preškolil sa na lovca obeahov. Avšak s pribúdajúcim vekom zvládal fyzickú záťaž spojenú s lovom horšie. Obeahy sa navyše vyskytovali čoraz zriedkavejšie. Onedlho sa musela rodina v záujme prežitia uchýliť k vreckárstvu a prehľadávaniu mŕtvol.

„Aj na teba by bol hrdý, Yeeran.“ Lettle sa pri tých slovách na sestru nedívala. Odhalila by tým ich klamlivosť.

Obe vedeli, že by na Yeeranine úspechy hrdý nebol. Žiaľ pokrútil jeho názor na vojnu a on odsudzoval akúkoľvek účasť na nej. Keď mu Yeeran oznámila, že sa rozhodla odcestovať do Guralu a pridať k úbudníckej armáde, rozišli sa v hneve. Vtedy spolu hovorili naposledy. Čoskoro nato zomrel.

„Mala by som ísť,“ podotkla Yeeran.

„Veľa šťastia.“ Lettle sa načiahla za jej dlaňou a stisla ju.

Yeeran zavrela oči, čerpala útechu zo sestrinej opory. Bez ohľadu na nezhody svetu odjakživa čelili spoločne. Dnešok nebol výnimkou. I keď Yeeran mierila na bitevné pole a Lettle k svojim knihám, sestru si brala so sebou. Vždy.

Jazvy, ktoré im život spôsobil, ich spojili.

Lettle prikývla, ani čoby vedela, nad čím Yeeran premýšľa. Jej oči mali podobný fialový odtieň ako Yeeranine, no nepredstaviteľnú hĺbku, akoby Lettle videla svet v jeho celistvosti, zatiaľ čo Yeeran nazerala iba na kúsok z neho.

Lettle venovala sestre nepatrný úsmev.

„Tvoj pluk čaká. Nezabudni, čo som ti vravela.“